

تعیین مناسب ترین روش تجربی تخمین آورد در حوضه های آبریز فاقد آمار

سازمان مجری: دانشگاه شیراز

پژوهشگر: دکتر مهدی زارعی

در این پژوهش برآورد جریانات سطحی ورودی و خروجی محدوده های مطالعاتی به عنوان یکی از مولفه های مهم بیان مورد توجه قرار گرفته است. در شرایطی که ورودی و خروجی محدوده های مطالعاتی با موقعیت ایستگاههای هیدرومتری منطبق نباشد، به منظور تخمین جریان سطحی ورودی و خروجی و نیز جریان تولید شده در محدوده های مطالعاتی از روش های غیرمستقیم از جمله تحلیل منطقه ای، انتقال و عمدتاً از روش های تجربی استفاده می شود که معمولاً نتایج دقیقی را به دنبال ندارند. روش های تجربی از جمله روش جاستین، روش کتاین، روش انجمن تحقیقات هند، روش حفاظت خاک آمریکا (SCS) که در ایران جهت تخمین آورد سالانه حوضه های آبریز فاقد آمار استفاده می شوند از نظر شرایط آب و هوایی، زمین شناسی و جغرافیایی مطابقت چندانی با شرایطی که این روابط تجربی در آن ها بدست آمده اند ندارند لذا آورد سالانه ای که با این روش ها محاسبه می گردد درصد زیادی خطا به همراه دارد.

در این پژوهش دو ایستگاه هیدرومتری شیب تنگ و جره که دارای داده های ثبت شده روزانه در سرشاخه حوضه آبریز درجه دو حله به منظور بررسی دقت روش های تجربی و نیز واسنجی روش های موجود و ارائه روش های جدید به صورت مراحل زیر انتخاب شده اند: